celuz ducũt.beati qui per eas ambulant Osee.xviij.Recte vie deo
ꝛ iuſti ambulant in eis.Sequit̃.Oſtendit illi regnuz dei.Tũc re/
gnũ dei iuſto oſtenditur qñ ad celũ ducit̃ vt faciẽ dei beatificam
iugiter ↄtempletur.ps.Oſtende faciẽ tuã ꝛ ſal.erim⁹.ꝛ tũc dat
iuſto ſcientiã ſanctoꝝ.i.cognitionẽ ſumme trinitatis in qua vita
eterna conſiſtit.Jo.xvij.hec eſt vita eterna vt cognoſcant te ſo/
lum verum deum ꝛ quẽ miſiſti ihm chꝛiſtum. Et tunc patebit ꝙ
dñs honeſtauit laboꝛes iuſti.ipos videlicet acceptãdo ꝛ comple
uit laboꝛes illius pꝛo ipis.eternã requiem ↄferendo. Apoc.xiiij.
Beati moꝛtui qui in dño moꝛiunt̃ amodo.n.iã dicit ſpus.vt re.
a la.ſ.Ad quã requiẽ nos perducat ihesus chꝛiſtus Amen

Dñica quarta aduẽtꝯ dñi.Sermo.

NOlite ante tẽpus iudicare quouſqꝫ veniat dñs qui ꝛ illu
minabit abſcondita tenebꝛaꝝ ꝛ manifeſtabit ↄſilia coꝛ
dium.i.Coꝛ.iiij.Jn vbis iſtis duo fcit.Apo.pmo repꝛe
hendit humani iudicij temeritatem vt caueamus.Lu.vi.Nolite
iudicare vt nõ iudicemini.Sed ſunt aliqui qui ꝓpꝛias ↄſciẽtias
diſcutere negligunt ꝛ alioꝝ facta ſemper iudicare ꝛ repꝛehende
volunt non attendentes illud qđ dicitur Lu.vi.q̃d vides feſtucã
in oculo fratris tui.trabem autem in oculo tuo non conſideras.
Scđo tãgit diui iudicij ſeueritatẽ vt timeam⁹ ibi q̊uſqꝫ veniat
dñs.H iudiciũ eſt ſemper timendum.ps.Confige ti.tuo car.me.a
iudi.eni t.timui.gr̃a hui⁹ eſt quod dicitur quouſqꝫ veniat domi/
nus.Nota ꝙ chꝛiſtus venit quadꝛupliciter.pꝛimo venit in car
nem tanq̃ꝫ medicus ad ſanandum.Scđo venit in mentem tan
quam familiaris amicus ad viſitandum. Tercio ad hoĩs moꝛ
tem tanquam paterfamilias ad computandum. Quar/
to venit ad iudicium tanq̃ꝫ iudex ad ſentenciandũ.Pꝛimo dico
ꝙ venit in carnẽ tanq̃ꝫ medicus ad ſanandũ.i.Thi.i.Fidelis ſer/
mo ꝛ omni accep.dig.qꝛ ihesus chꝛiſtus venit in hunc mundum
pec.ſal.facere.Fidelis inq̃t ſermo quia deus manifeſtauit in hoc
veritatem ſuam implendo quod pꝛomiſerat per pꝛophetas ꝛ om/
ni accep.dig.quãtum ad manifeſtationẽ diem miſericoꝛdie.Thi.
iij.Non ex operibus iuſticie que fe.nos ſ; ſm ſuam miſericoꝛdiaz
ſaluos nos fecit. O q̃ta miſericoꝛdia. Nos in ſtatu eramus
damnationis deum offendimus Jpſe in nullo obligatus fuit in

in nullo noſtri indiguit ⁊ tñ ꝓpter nos in mundū venit vbi tot
incōmoda ⁊ tandē mortem ſuſtinuit. Ecce q̄ta miſericordia deꝰ
venit ad homines dñs ad ſeruos. diues ad egenos. potens ad in
firmos. ſapiens ad ſtultos. bonus ad impios. medicus ad egro/
tos Thi. iij. Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſal. nr̄i dei nō ex
operibus iuſticie que fe. nos ſ; ſm̄ ſuā miſericordiā ſal. nos fecit.
Uis ſcire in q̄ta neceſſitate fuerit poſitus homo ⁊ q̄ miſericor/
diter ꝑ xp̄m ſaluatus ſit. audi qḋ dicit̄ Lu. x. Homo quidā deſcē
debat ab iheruſalē in iherico ⁊ incidit in latrones qui etiā deſpo
liauerūt eum ⁊ plagis impoſitis abierūt ſemiuiuo relicto vbi dr̄
ꝙ ſacerdos viſo eo preterijt ſimiliter leuita. Samaritanus autē
iter faciens venit ſecꝰ eū ⁊ vidēs eum miſericordia motus ē ⁊ ap
propians alligauit vulnera eius infundens vinū ⁊ oleū. Iheru/
ſalem interp̄tat̄ pacifica ⁊ ſignificat ſtatū innocentie in q̊ homo
ſi ꝑmanſiſſet ſummā pacē habuiſſet. ſ. pacē cū deo cū angelis et
cū creaturis. Si enī nō peccaſſet beſtia nō lederet ignis nō vreret
ſpina nō pungeret aqua nō ſuffocaret Iherico interp̄tat̄ luna et
ſignificat ſtatum miſerie in quo nūc ſumꝰ ⁊ ad inſtar lune de die
in diem mutatur. Tunc homo deſcendit ab ihrl̄m in iherico quā
do peccando a ſtatu innocentie venit ad ſtatū miſerie ⁊ ſic inci
dit in latrones. i. in poteſtatē demonū qui ſunt fortiores omnibꝰ
latronibꝰ q꞉ occidunt animā ⁊ auferunt ꝟtutes Ideo dicitur ꝙ
deſpoliauerunt eū q̄n. ſ. caritate ſcia ⁊ omnibꝰ ꝟtutibus denuda
uerunt ⁊ plagis impoſuerunt q̄n hominē in anima occiderunt ⁊
ſic ſemiuiuū reliquerunt q̄tum ad hoc videlicet ꝙ mā̄ſit viuus i
corpore ⁊ mortuus in anima. ſ; heu tanta fuit hec plaga ꝙ nec
ſacerdos nec leuita ſanare potuerunt. Nā ſacerdotes ⁊ leuite in
veteri teſtamento ſanguinē diuerſoꝝ animaliū effuderunt ⁊ mul
ta in ſacrificijs ꝓ ſalute hominū obtulerunt ⁊ tñ nunq̄ genꝰ hu
manū ſaluare potuerunt ideo ih̄us chriſtus venit in hūc mundū
pec. ſal. facere. vñ p̄s. holocauſtū ⁊ ꝓ peccato non poſtulaſti ſa
crificia veteris teſtamenti nō placuerunt tibi tunc dixi. ecce venio
Hic xp̄us ſignificatur ꝑ ſamaritanū. Samaritanꝰ ſiquidē inter/
pretatur cuſtos. ⁊ xp̄us eſt cuſtos hominū. hic ſamaritanꝰ appro
pians vulnerato. i. veniēs in mundū curauit vulnera eius. ſ. ge/
neris hūani. i. pniaz p̄dicādo. Ma. iiij. pniaz agite appropinq̄bit

regnū celoꝝ. peccata remittēdo. Lu. vij. Exemplū de maria mag
dalena. Remittunt̄ ei pecca q̄m di. multū in mortē ꝑ homine ſu/
ſtinendo yſa. liij. Uulneratus ē ꝓpter iniquitates nr̄as attritus
eſt ꝓpter ſcelera nr̄a cuiꝰ liuoꝛe ſanati ſumꝰ. Hic ergo ē xp̄us q̄
venit ad ſaluandū genus humanū. ꝫ per quid ꝑ vinū ⁊ oleum vi
num qd̄ eſt acre vulneri ſignificat ſeueritatē diuine iuſticie. Oleū
qd̄ eſt ſuaue dulcedinē diuine miſericoꝛdie. Seueritatē audi q̄m
acre ſit vinū diuine iuſticie. Deu. xxxij. Si acuero vt fulgur gla/
dium meū ⁊ arripuerit iudiciū manus mea reddaꝫ vltionē hoſti
bus meis. Et ne de acredine huiꝰ vini deſperes. Audi ſuauitateꝫ
diuine miſericoꝛdie Eze. xviij. In q̄cunq꜠ hora gemuerit pecc̄oꝛ
omniū iniquitatū ſuaꝝ nō recoꝛdaboꝛ ampliꝰ. O peccatoꝛ ſi ſal/
uari cupis neceſſe eſt vt ⁊ vinū ⁊ oleū habeas multi hn̄t oleū tm̄
qui nimis p̄ſumunt de dei miſericoꝛdia qui dicūt deus ade ⁊ la/
troni in cruce miſertus ē nūq꜠ dānabit noſ. Alij hn̄t vinū tantū
diuine miſericoꝛdie deſperātes de dei miſericoꝛdia ⁊ dicunt deus
tā ſeuerus eſt in iudicando ⁊ tm̄ offendimꝰ eū ꝙ nūq꜠ inueniemꝰ
gr̄am. Talis fuit Cayn qui dixit Maioꝛ ē iniq̄tas m. q꜠ vt veniā
merear. Gene. iiij. Tu ergo habeto vinū ad tendendū ad dei iuſti
ciā ⁊ pniaꝫ agere nō differas. Habeto oleū ad tendendū ad eiuſ
miſericoꝛdiā ne penitēdo deſperes. ſic pꝫ p̄mū. ¶ Scd̄o venit xp̄s
in mentē tanq꜠ familiaris amicꝰ ad viſitandū. za. ij. Gaude ⁊ le/
tare filia ſyon qꝛ ecce venio ⁊ habitabo in medio tui ait dn̄s. Fi/
lia ſyon eſt anima deuota que debet deū diligere ⁊ ꝓpter h̄ dicit̄
filia. Debet etiā deū ⁊ ꝑ fidei deuotionē ꝯgnoſcē ⁊ ꝓpter hoc di
cit̄ ſyon qd̄ interp̄tat̄ ſpeculatio. Ad hāc loquit̄ xp̄us. Gaude et
letare qꝛ ecce venio ⁊ habitabo in medio tui. i. i coꝛde tuo qd̄ ſꝫ
ph̄m in medio coꝛpis poſitū eſt. O q꜠tū gaudere pōt aīa deuota
de aduentu tā nobilis ⁊ vtilis hoſpitis ſicut gaudere ſolet ſpōſa
de aduentu ſponſi ⁊ eger de aduentu medici ⁊ amicus de aduen
tu fidelis amici. Ip̄e aūt ē ſpōſus q̄ nullus ſpecioſioꝛ. p̄s. Specio
ſus foꝛma pre filijs hominū. Medicus quo nullꝰ ꝑitioꝛ ad ſanā/
dū qꝛ ſolo v̄bo ſanat. Ma. viij. Dn̄e tm̄ dic v̄bo ⁊ ſa. pu. m. amicꝰ
q̄ nullꝰ fidelioꝛ Ecc̄. vi. Amico fideli. i. xp̄o nulla ē ꝯparatio ⁊ n̄ ē
digna pōderatio auri ⁊ argēti ꝯtra bōitatē illiꝰ Attēde ſi zacheꝰ
cū gaudio ſuſcepit xp̄ꝫ adhuc moꝛtalē i do^m^ exterioꝛē. q꜠tomagis

gaudere debes qui ſuſcipis xp̄m imoꝛtalem in domū interioꝛem.
i.in mentem.zacheo dictum eſt Lu.xix.zachee feſti.deſ. qꝛ hodie
in do.t.opoꝛtet me manere.At ille feſtinās deſcēdit ⁊ excepit illū
gaudēs.zacheus interp̄tatur iuſtus ꝯſilio.vis o homo vt xp̄us
veniat ad te.Audi ꝯſilium xp̄i feſtinans inquit deſ.qꝛ ho. in do.
t.opoꝛtet me manere. Deſcēde.i.humilia te ⁊ xp̄us veniet ad te
yſa.lxij.Ad q̄ꝫ reſpiciā niſi ad pauperculum ⁊ ꝯtritum ſpiritu et
trementē ſermones meos Aug⁹.Videte magnū miraculū.Altuſ
eſt dominus.humilia te ⁊ venit ad te.erigis te.⁊ fugit a te.q̄re h̄
qꝛ excelſus ⁊ humilia reſpicit ⁊ alta alonge ꝯgnoſcit. Vis ſcire
q̄ꝫ vtiliter xp̄us in mentem veniat.Audi xp̄m dicentē.Can.v. ve
ni in oꝛtum meum ſoroꝛ mea ſponſa meſſui mirrā m.cum aroma
tibus meis.Tunc xp̄us in oꝛtū venit qn̄ in mentē que oꝛto ꝯpa/
ratur deſcendit.Mirrā cum aromatibus metit qn̄ ꝟtutes cum ꝓ
poſito p̄ſeuerandi mēti infundit.Mirra eni conſeruat coꝛpa moꝛ
tuoꝝ ne putreſcant ⁊ perſeuerant̄ conſeruat ꝟtutes ne deficiant
ſic patet ſcd̄m.¶ Tercio xp̄us venit ad hominis moꝛtē tanq̄ꝫ pa 3°
terfamilias ad ꝯputandū Lu.xij.Quiſputas ē fidelis diſpēſatoꝛ
⁊ prudens q̄ꝫ ꝯſtituit ſuper familiā ſuaꝫ vt det illis in tp̄e tritici
menſuram.Beatus ſeruus ille quē cum venerit dn̄s inuenerit ita
facientē.Vere dominus ſuper omnia bona ſua que poſſidet con
ſtituet illum.Hec ꝟba licet ſpiritualiter de p̄latis exponant̄ q̄s
dominus adhuc ꝯſtituit ſuper familiā ſuā.i.fideles ſuos vt dent
illis in tp̄e tritici menſuram.i.cibum ꝯgruentis doctrine ⁊ exem/
pli.tn̄ non incongrue de quolibet homine poteſt exponi.quilibet
enim homo eſt diſpenſatoꝛ dei q̄ꝫtū ad hoc que a deo recipit vt d̄
his deo rationē reddat.O q̄ꝫ ſollicit⁹ deberes eſſe qui redditurus
es rationem de omnibus tibi collatis ⁊ neſcis tempus ꝯputatio
nis tue. Aduocati p̄ncipem timent quando debent ꝯputare de
expenſis ꝑ eos in vno āno.q̄ tn̄ p̄ncipē pn̄t fallere ⁊ tu miſer non
times q̄ reddes rationē coꝛā deo quē nemo fallere poteſt ⁊ tu red
des rationeꝫ de omnib⁹ quecunq̄ꝫ egiſti diebus vite tue.Reddes
eni rationē de tp̄e qualiter expendiſti.Ber.Omne tēpus tibi im/
penſum requiret̄ a te qualiter ſit expenſuꝫ.Hic nō q̄lit̄ tēpus va/
ne expēdit̄ ſcꝫ in vſu choreaꝝ.In frequentatione tabernarū.In
ocijs in vanitatib⁹ multis.oē temp⁹ in q̄ nō cogitamus de deo h̄

te ꝯputa ꝓdidiſſe. Jtē reddes rōez de ꝟbis q̄liꝫ ꝓtuliſti. Ma. xij.
De oī ꝟbo ocioſo qđ locuti fuerint hoīes ſuper terrā reddēt rōz
in die iudicij. Grego. Verbū ocioſum ē qđ caret aut rōe iuſte ne
ceſſitatis aut intentione pie vtilitatis. Si rō reddēda eſt de ꝟbis
q̄ ſine vtilitate vel neceſſitate ꝓferūtur. Quid erit de ꝟbis ſcurri
libus inuidioſis. detractorijs turpib⁹ ⁊ his ſilibus Jtē rōez red
des de cogitationib⁹ malis q̄liꝫ in his delectat⁹ fuiſti Job. xxxi.
Nōne vias nr̄as ꝯſiderat de⁹ ⁊ greſſus meoſ dinumerat. Glō ſic
deus vni⁹ cuiuſq; vias ꝯſiderat ſic greſſus dinumerat vt nec mi/
nutiſſime cogitatiōes nec tenuiſſima ꝟba q̄ apud nos ē tempta/
tio indiſcuſſa permanet. Sz dicis cogitationib⁹ turpibus reſiſte
re nō valeo. qn̄ m̄ adueniūt toto corđ doleo nūq̄d ꝓ his dānari
debeo. abſit. Quātūcūq; enī turpes fuerint cogitationes ſi nō cō
ſentis ſʒ q̄ātū potes reſiſtis nocere tibi n̄ poterunt. Si āt eis ꝯſen
tires vel q̄ātūcūq; in te ē reſiſtere nolles periculoſe eēnt tibi Gre.
Quātūcunq; imunda ſit cogitatio mentē nō polluit ſi rō nō con
ſentit. Jtē rōez reddes de bonis tp̄alib⁹ q̄lr̄ ea ad honorē dei ex
pēdiſti ſicut oñdiꝫ Lu. xvi. vbi legiꝫ de villico qui diſpenſauit bo
na dn̄i ſui cui dcz eſt. Redde rōez villicatiōis O q̄t adhuc in mū/
do ſunt q̄ bō dn̄i ſui diſſipāt. Tales ſūt q̄ bona tp̄alia ad hōrem
dei nō expendūt tales deo rōez reddēt. Si tu talis es ⁊ ſi times ꝓ
diſſipatiōne bonoꝝ dānari. Fac ſicut villicus ille fecit. Fac cū de
bitorib⁹ dn̄i tui. i. cū pauperibus qui bō tp̄alia ꝓ amore dei ob/
lata recipiūt. miſericordiā vt poſſis inuenire grāz. Audi q̄d ibiđ
dr̄. Facite vobis amicos de mām̄ona iniquitatis vt cū defecerit
recipiāt vos in et̄na tabernacula. Sic patz terciū. ¶ Quarto veiet
xp̄s ad iudiciū tanq̄ iudex ad ſentenciandū. Apoc. i. Ecce venit
in nub:b⁹ ⁊ videbit eū oīs ocul⁹ ⁊ qui eū pupugerūt ⁊ plāgent ſe
ſup cū oīs trib⁹ terre. Attende ⁊ pōdera ꝟba. Ecce inq̄t venit ī
nubib⁹ vbi inuiꝫ q̄ in ptāte magna veniet qꝛ nubes q̄ſi firmamē
tum ſubſeruient ei. Sicut eni in nubib⁹ aſcēdit ſic in nubib⁹ deſcen
det. Act. ij. Sic veniet q̄admodū vidiſ. eū euntē in celū. Et vt di
cit Bonauētura ſup q̄rtū ſentēciaꝝ. Sedebit in loco eminētiori
aeris ꝯtra montē oliueti vn̄ ceteri ip̄m videre poſſint. Et ſm pe/
trum. Hoc erit in illo loco aeris vbi apl̄i eū vltimo viderūt cum
aſcēderet. Ecce in q̄ta maieſtate veniet. nec ſol⁹ imo oēs angeli

eiꝰ ⁊ ſancti cū eo. Math. xxv. Cū venerit filiꝰ hoīs ī maieſtate ſua
⁊ oēs angeli eiꝰ cū eo tūc ſedebit in ſede maieſtatis ſue ⁊ ↄgrega
bunť añ eū oēs gētes ⁊ ſeparabit eoſ ab inuicē ſicut paſtoꝛ ſegre
gat oues ab edis ⁊ ſtatuit ꝗdē oues a dextris. edos ↄ āt a ſiniſtris
Ecce in ꝗ̄ta maieſtate veniet qꝛ in nubibꝰ cū ſcis oībus ſedebit ī
aere oēs ad iudiciū veniēt. bonos a malis ſeparabit. Jn ꝓmo āt
aduentu venit cū humilitate yſa. ix. Paruulꝰ natꝰ eſt nobis filiꝰ
datus ē nobis. iacuit in ꝑſepio. Lu. ii. Jnuenietis infantē pānis
inuolutū ⁊ poſitū in ꝑſepio. Jtē veniet manifeſte. ꝑs. Deꝰ nr̄ ma
nifeſte veniet ⁊ nō ſilebit adeo manifeſte ꝙ oīs homo eū videbit
Boni eū videbūt nō ſolū in foꝛma hūanitatis ȝ etiā in foꝛma di
uinitatis vt gaudeāt. Reprobi aūt videbūt ſoluȝ in foꝛma huma
nitatis. yſid. Jn foꝛma in q̄ iudicaturus eſt videbūt mali vt do/
leant. Jn foꝛma diuinitatis nō videbūt ne gaudeāt. Sȝ ī qua foꝛ
ma videbūt ſancti. Jn foꝛma glorioſa qualē nūc hn̄t in celo yſid
Quāuis ſit benignꝰ ꝑn veritatē tn̄ apparebit reprobis terribilis
Jn aſpectu. n. eiuſ mali multū ↄfundenť ⁊ nō poterūt ſuſtinē vul
tum eiꝰ ꝓpter remorſum ↄſciētie ⁊ expectatiōeȝ ſentencie. Sȝ ecō
tra boni delectabunť. ſicut eni aſpectus lucis delc̄at oculū ſanū
⁊ contriſtat oculuȝ egrū. ſic foꝛma humanitatis chriſti glorioſa
in die iudicij bonos delectabit ⁊ malos contriſtabit. Sic ergo
veniet ad iudicium manifeſte qui in mundū pꝛimo venit occulte
Sap. xviij. Cum quietum ſilentium tenerent omnia ⁊ nox in ſuo
curſu medium iter perageret omnipotēs ſermo. t. deo exiliens de
celo a regalibus ſedibus venit. vnde ꝓmus aduentus paucis. ſ.
paſtoꝛibus ⁊ tribus magis reuelatus eſt. ideo aūt occulte venit
qꝛ a paucis cognoſcendus erat. i. Coꝛ. i. Si eni ↄgnouiſſent nū
quā dominum gloꝛie crucifixiſſent. Ad iudicium autē veniet ma
nifeſte quia cognoſcetur ab omnibus . ꝑs. Cognoſceť dominus
iudicia faciens. Cū magna ſeueritate ab omnibus peccatoꝛibuſ
metuendus quia plangent ſe ſuper eum omnes gentes ⁊ tribus
terre. Apocalip. vi. Reges terre ⁊ pꝛincipes ⁊ tribuni ⁊ iudices
foꝛtes et omnis ſeruus ⁊ liber abſcondent ſe in ſpeluncis ⁊ ca/
uernis montium ⁊ dicent montibus ⁊ petris cadite ſuper nos ⁊
abſcondite nos a facie ſedentis ſuper thꝛonuȝ ⁊ ab ira agni quo
niam venit dies magnus ire ipſius ⁊ quis poterit ſtare. ¶

In ꝑmo aūt aduentu venit cū magna trāquillitate in cuiꝰ ſignū
xp̄o nato angeli clamauerunt. Gloria in excelſis deo. Et in terra
pax hominibꝰ bone vo. Quā pacem ꝯcedat nobis xp̄us in terra
vt ad eternā pacē perueniamꝰ in celis. Amē. ¶ De n̄titate xp̄i Sm̄o.

Inuenietis infantē pannis inuolutū ꝛ poſitum in p̄ſepio.
Luc. ij. In his ꝟbis circa natiuitatē xp̄i quatuoꝛ deſcri-
bunt̄. ¶ P̄mo tangit̄ natiuitatis chꝛiſti vtilitas cuꝫ dicit̄
inuenietis. ¶ Scd̄o naſcentis humilitas cum dicitur infantē. ¶
Tercio ipſius penalitas cum dicit̄ pannis inuolutū. ¶ Quarto
eius paupertas. cū dicit̄ ī p̄ſepio poſitū. ¶ Pꝛimo dico ꝙ tangi-
tur natiuitatis xp̄i vtilitas cū dicit̄ inuenietis. Ecce q̄ꝫta vtilitaſ
eſt inuenire eū in quo tota ſalus noſtra eſt. Ipſe ei dicit Puer. viij
Qui me inuenerit inueniet vitā ꝛ hauriet ſalutē a dn̄o. Hunc ſal-
uatoꝛem antiqui inuenire nō potuerunt. Lu. x. Multi reges ꝛ p-
p̄hete voluerunt videre que vos videtis ꝛ nō viderūt ꝛ audire q̄
vos auditis ꝛ nō audierūt. ¶ Nō ꝙ antiqui nō potuerunt inue-
nire hunc ſaluatoꝛē q2 abſconditus fuit in celo. yſa. lxv. Uere tu
es deus abſconditus vbi abſconditus. in celo vtiqꝫ q2 tunc erat
occultiſſimꝰ ꝛ toti generi hūano clauſus ꝓpter qḋ nullus potu-
it accedere vt ſaluatoꝛē ibi quereret. idō clamauit ſolūmodo. Cā.
viij. Quis mihi det te fratrē meū ſugentem vbera matris mee. ſ.
beate virginis que mater eſt fideliū omniū vt inueniaꝫ te foris et
deoſculer te. i. reconcilier t̄. q. d. q̄ꝫdiu abſcōditus es ꝛ clauſus es
in celo inuenire te nō poſſum. Sꝫ rogo vt in mundum venias foꝛ.
qꝫ appareas vt te inuenire valeā. ꝙ ꝛ factū eſt. Uenit eni in mū-
dum nec voluit naſci in regalis cubiculi ſecreto. ſed in cōi diuer-
ſoꝛio vt omnibus pateret acceſſus. vn̄ in hodierno euāgelio dici-
tur Reclinauit euꝫ in p̄ſepio q2 non erat illi locus in diuerſoꝛio
Curre ergo feſtinanter cum paſtoꝛibus vt poſſis inuenire puerū
totius mundi ſaluatoꝛē. ¶ Scd̄o dico ꝙ inuenire non potuerunt
q2 via nō patuit q2 deſerta fuit vepꝛes peccatoꝝ ſuccreuerūt ī ea
idō omnes errauerūt. ps. Errauerunt in ſolitudine in inaquoſa.
.i. in mūdo a cultura dei deſerto vel ꝓpter defectū gracie arido.
viam ciuitatis habitaculi nō inuenerunt. Sꝫ ecce nato dn̄o via
ab angelo oſtenditur cuꝫ dicit̄. Ecce euāgelizo vobiſ gaudiū ma-
gnū qḋ erit oī ꝑplo q2 natꝰ ē nobis hodie ſaluatoꝛ mundi qui eſt